

Farní list

SUŠICE, PETROVICE, SVOJŠICE, KOLINEC, MLÁZOVY, BUDĚTICE, RABÍ, DLOUHÁ VES, HŮRKA
KAŠPERSKÉ HORY, REJŠTEJN, SRNÍ, HARTMANICE, DOBRÁ VODA, MOUŘENEC, PRÁŠILY

ČERVEN
BISKUPSKÉ SVĚCENÍ

č. 6 / 2015 (129)

BISKUP VLASTIMIL SE UJÍMÁ DIECÉZE

Nový českobudějovický biskup mons. Vlastimil Kročil bude **v sobotu 13. června 2015** v katedrále sv. Mikuláše vysvěcen na biskupa a zároveň se ujme svěřené diecéze.

Narodil se 10. května 1961 v Brně a vyrůstal v prostředí křesťanské rodiny. Po složení maturitní zkoušky v roce 1986 se během následujících let třikrát hlásil do kněžského semináře v Litoměřicích - a protože nebyl přijat, rozhodl se k emigraci. Teologii studoval na Papežské Lateránské univerzitě v Římě a kněžské svěcení přijal 16. července 1994 v katedrále sv. Mikuláše v Českých Budějovicích.

Po dosažení licenciátu na Papežské Gregoriánské univerzitě v Římě začal od roku 1996 vyučovat patristickou literaturu a spiritualitu na Teologické fakultě Jihočeské univerzity. Pastoračně působil nejprve jako kaplan v Českých Budějovicích a poté v Jindřichově Hradci; administrátorem ve Veselí nad Lužnicí a okolních farnostech se stal v roce 1997. Roku 2008 dosáhl doktorátu na Katolické univerzitě v Ružomberku a vedle řádné pastorační činnosti se věnoval i duchovnímu doprovázení členů »Fatimského apoštolátu« a »Neokatechumenátní cesty«. Od roku 2008 byl členem sboru konzultorů českobudějovické diecéze; v roce 2011 byl jmenován vikářem tábořského vikariátu a následujícího roku byl jmenován sídelním kanovníkem katedrální kapituly u sv. Mikuláše v Českých Budějovicích.

Dne 19. března 2015 byl Svatým otcem Františkem jmenován sídelním biskupem českobudějovické diecéze.

Ze Sušice pojedeme na biskupské svěcení společně autobusem – viz pozvánka na zadní straně. Nenechte si ujít tuto velmi významnou událost naší místní církve – je to jednou za ¼ století! Ke společné cestě do Českých Budějovic srdečně zve

P. Václav

72 HODIN V KLÁŠTEŘE V PRAZE – BRIEFING

Možná se mnozí divíte, proč najednou není 24 hodin v klášteře, ale hned celých 72 hodin? A proč Praha, a ne Sušice? Pokusím se na tyto a další otázky odpovědět. U zrodu této myšlenky byla touha vytvořit něco většího pro děti druhého stupně ZŠ. Po

domluvě se Šárkou a Vojtou Šmídllovými jsme se rozhodli, že Praha bude vhodné místo pro tuto duchovně poznávací akci.

K samotné akci nás nakonec jelo celkem 18 dětí a tři vedoucí. Odjezd jsme měli ve středu 6. května v 16:15 vlakem směr Praha

s několika přestupy. V Praze jsme se ubytovali v klášteře na Novém Městě (na náměstí Republiky). Po ubytování jsme se v kapli kláštera pomodlili nešpory (večerní chvály) a posilnění pokrmy z domova jsme vyrazili do noční Prahy. Náš hlavní bod zájmu byl orloj na Staroměstském náměstí; po pozdravení se s dvanácti apoštoly jsme se vydali na procházku podél nábřeží až k Národnímu divadlu. Do kláštera jsme dorazili ještě před půlnocí.

Čtvrteční program započal budíčkem v 7:30 a v 8:00 modlitbou ranních chval. Po snídani byl velen odchod do centra Prahy objevovat stopy Panny Marie, které se tu otiskly v různých podobách. Ve zkratce napsáno jsme navštívili: Týnský chrám, místo, kde stál Mariánský sloup, Loretu na

před 18. hodinou, kdy jsme se přesunuli do kostela Panny Marie Andělské (klášterní kostel), ve kterém se uskutečnila mše svatá, a po ní modlitba nešpor společně s místní komunitou bratří. A aby i tělo bylo posilněno, tak byly načerpány síly v refektáři (jídelně). Program byl zpestřen bratrem Josefem, který zahrál dětem na „fujaru“ a naučil je písničku „12 apoštolů“, a dobře naladěni jsme vyšlápli na pražskou Eiffelovku, ze které jsme viděli Prahu, postupně proměňující se do noční krásy. A to, co jsme viděli z výšky, poznali jsme pak i na vlastní nohy, protože nás čekala cesta na základnu.

A to už nastal pátek, den třetí, se stejným začátkem jako včerejšek. S tím rozdílem, že dnes jsme hledali největšího Čecha. Naše

Hradčanech, kde jsme měli komentovanou prohlídku, dále Pannu Marii Andělskou a Rottemberskou. V klášteře našich bratří jsme se zdrželi do večere. Tento čas jsme využili na posilnění bratra osla (oběd), po něm byla komentovaná prohlídka areálu kláštera a to už nastal čas na ztišení formou modlitby před Pannou Marií, během které se zpovídalo. Po tomto duchovním občerstvení se naskytl prostor pro společné aktivity formou her. Nyní se nacházíme

kroky vedly přes Staroměstské náměstí, kde se nachází pomník Jana Husa, dále přes Karlův most se sv. Janem Nepomuckým, postupně jsme všichni vyzkoušeli lavičku Václava Havla, navštívili také Pražské Jezulátko. Nemohli jsme opomenout Malostranské náměstí, kde měl stát pomník Jára Cimrmana, a Nerudovou uličkou jsme se ocitli U Dvou slunců a domu dětství Jana Nerudy. Přehlídku českých velikánů zakončil památník T. G. Masaryka. Jelikož

hradní hudba byla převelena, tak jsme viděli jen malou výměnu stráže. Po této podívané jsme šli opět do hradčanského kláštera na oběd. V programu následovala Panna Maria Nanebevzatá ze Strahova, kde jsme s bratrem Damiánem-premonstrátem absolvovali prohlídku několika knihoven, které byly před několika lety restaurovány. Nemohlo chybět společné focení s panoramatem

Prahy. Největší dojem na nás udělala katedrála a náš průvodce Damián Faber, který poutavě vyprávěl důležité body z historie katedrály a který nás vzal do míst pro veřejnost nepřístupných, a to do královské hrobky, ke zvonům s možností zkusit rozhoupat zvon Zikmund (cca 14 t) a mohli jsme vidět Prahu z pohledu katedrály. Po mši svaté jsme v katedrále ještě zůstali a

měli jsme jedinečnou a neopakovatelnou možnost zůstat na soukromé nešpory v kapli sv. Václava (katedrála již byla uzamčena a zůstal s námi jen kostelník). K počtě sv. Václava jsme zazpívali hymnu ČR a Svatováclavský chorál, který zněl z kaple na plno přes celou katedrálu. Po večerním občerstvení jsme prozkoumávali tyto části Prahy: Stínadla, Josefov (židovská čtvrť), nejužší pražská ulička (řízená semaforem), Karlův most, kolem divadla Na Zábradlí, a jelikož už některým nohy začaly vypovídat službu, tak jsme směřovali ke klášteru k nočnímu načerpání sil.

A to už nastala sobota, den čtvrtý, která začala mší svatou společně s komunitou bratří od sv. Josefa, snídaní a úklidem ubytovacích prostor. V jedenáct hodin jsme vyrazili na MHD směr botanická zahrada. Sobotní heslo dne znělo: „Za motýly“, kteří poletovali ve velkém skleníku botanické zahrady.

Dnešní oběd byl formou pikniku ve venkovním prostoru botanické zahrady. V 16 hodin jsme odjeli ze zastávky Na knížecí přímou linkou autobusu do Sušice.

Velké poděkování za podporu patří Římskokatolické farnosti Sušice, bratřím kapucínům, manželům Šmídlovým a panu Daníčkoví, bez jejichž angažovanosti by tato akce nevznikla.

Za výpravu zaznamenal br. Dominik kapucín

NÁRODNÍ EUCHARISTICKÝ KONGRES (NEK)

**Národní
eucharistický
kongres 2015**

Na začátek jen pro představu, co je to ten Národní eucharistický kongres: v podstatě je to nějaké shromáždění lidí, nejen v národě, jak je psáno, ale i v celém světě, ve kterém se máme ujistit a upevnit v tom, že přijímat

eucharistii, tedy Tělo Krista, je správné a není to zvyk, jak řekl P. Dokládal: „Nestačí jen polknout, ale přijmout“. Na tomto setkání děti nebo mládeže z Českobudějovické diecéze (4 z každého vikariátu) se nás sešlo okolo třiceti. Konalo se 17. - 19. 4. 2015 v Klokotech u Tábora, kam jsme se museli dopravit a po příjezdu nás ubytovali v Emauzích, což je dům sloužící pro poutníky, naproti nádhernému kostelu.

Abych to zkrátila a dostala se k podstatě věci: jídlo bylo skvělé, volného času jsme měli dost a zahráli jsme si i skvělé hry. V sobotu jsme měli přednášku s P. Dokládalem, který nás dostal na starost, a jeho spolupracovníky, které si přivedl s sebou. Naučili nás modlitbu a znělku za NEK a snažili se nás poučit o tom, jak bychom i my děti mohly poučit ostatní ve svém okolí nebo společenství (a to i kněze). Dozvěděli jsme se, co se od nás očekává a jak bychom měli (děti) povzbuzovat k víře, křtu, prvnímu sv. přijímání či biřmování. V neděli přišlo to nejdůležitější: byli jsme poučeni, tudíž jsme mohli být pasováni na vyslance NEK nebo-li tzv. Děti eucharistie 2015, přijel se na nás podívat i budoucí biskup Vlastimil Kročil. Náš úkol je tedy prostý, ale náročný – povzbuzovat, motivovat, aktivně se o NEK zajímat a hlavně dodržovat to, co jsme dostali jako povinnost (málo kdo z nás to plní všechno).

Lucie Belfínová

DOBŘÁ VODA U SUŠICE OSLAVUJE CELÉ LÉTO

Tento rok slaví Dobrá Voda u Sušice hned několik výročí - 1070 let od narození sv. Vintíře, 980 let od úmrtí sv. Vintíře v poustevně Březníku u Dobré Vody a zároveň 280. výročí založení farnosti. „Rozhodli jsme se takovou výjimečnou událost důstojně oslavit,“ říká administrátor farnosti P. Tomas van Zavrel a dodává: „Sv. Vintíř spojoval lidi a v tomto duchu se ponosou i nastávající oslavy. Proto jsme pozvali nejrozličnější lidi, a to jak praktikující křesťany, tak i lidi hledající, aby se zapojili do jejich příprav. Tím se staneme skutečným spojovacím článkem a znamením společenství, jak nás to Pán Ježíš učí.“

V plánu je bohatý program s duchovními, vzdělávacími, sportovními, zábavnými a kulturními prvky. Od 13. června do 29. srpna čeká něco návštěvníky každou sobotu. Připravil jej spolek Šumavské cesty a je do něj zapojeno mnoho dobrovolníků. Kurátorka Zuzana Jonová přichystala pro muzeum Šumavy – Dobrá Voda velmi zajímavou jubilejní výstavu s názvem Sv. Vintíř – stavitel mostů. Ing. Václav Volenec koordinuje téměř každodenní komentované prohlídky kostela sv. Vintíře, který každé léto přiláká 1000 návštěvníků pro svůj neobvyklý interiér skleněných artefaktů. Od křížové cesty přes retabulum, menzu, ambon, sochu sv. Vintíře až po Betlém ho vytvořila věhlasná sklářská výtvarnice Vladěna Tesařová. Část interiéru byla financována z fondů Evropské unie.

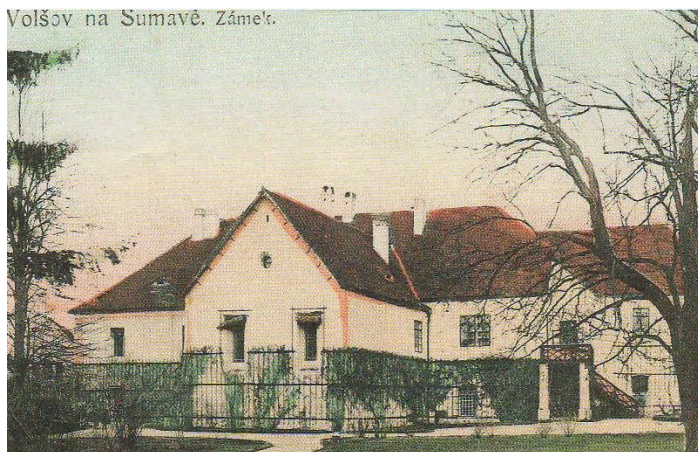
Celé jubilejní léto je ohraničeno dvěma duchovními pilíři: jarní poutí 7. června 2015 a patrociniem 11. října 2015. Jarní pouť bude celebrovat břevnovský převor Prokop Siostrzonek O.S.B. z Benediktinského arcidiákonství sv. Vojtěcha a sv. Markéty v Praze, kde se nachází ostatky sv. Vintíře, jehož duchovní život započal v bavorském Niederalteichu. „Sv. Vintíře lze nazvat skutečným Evropanem,“ říká P. Tomas van Zavrel a dodává: „Nenechal se omezovat státními hranicemi a kulturami. Považuje se proto za patrona příhraniční spolupráce. Z tohoto důvodu jsme na říjnové patrociniem pozvali opata

Mariana z benediktinského opatství sv. Mořice v Niederalteichu, a velmi nás potěšilo, že naše pozvání přijal.“

Doufáme, že Dobrovodské léto obohatí nás všechny – pořadatele, šumaváky, kteří viděli kostel vstávat z ruin, a návštěvníky, kteří se sem v nemalém počtu sjíždějí. Moc bychom si to přáli.

Helena Pekárková

KAPLIČKY NA POKRAČOVÁNÍ - KAPLE POVÝŠENÍ SV. KŘÍŽE VE VOLŠOVECH

Kaple v novorománském slohu přiléhá k zámku. Je obdélníkového půdorysu a kryje ji sedlová střecha. Interiér je zaklenut dvěma poli křížové klenby nesenými šesticí pilastrů. V evangelijní straně chóru je v lunetě klenby zazděno okno do panské oratoře, pod níž byl v ose vchod do oratoře. Severovýchodní stěně choru dominuje velký dřevěný kříž téměř v životní velikosti. Po stranách jsou půlválcové, konchou završené niky se sochami Krista a Panny Marie. Původní

kapli nechal postavit hrabě Arnošt Vojtěch Račín z Račina v roce 1689 (viz snímek z roku 1915).

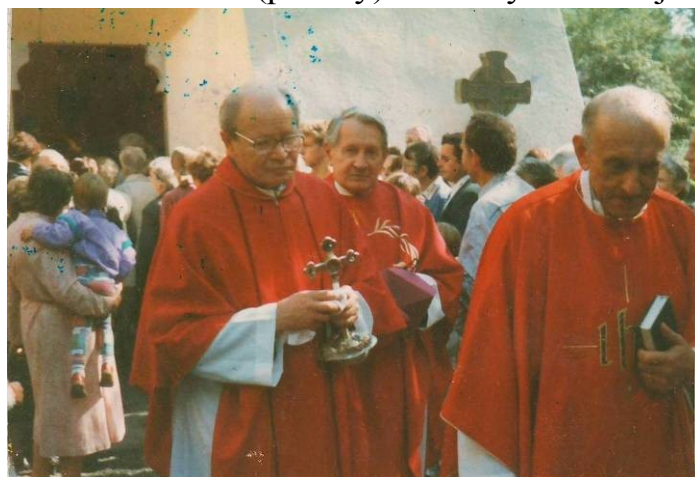
Vnitřek kaple je potom na snímku z roku 1930. V roce 1873 manželé Ferdinand a Josefína Chotkovi koupili velkostatek Volšovy, kapli rozšířili a prohlásili ji za veřejnou. Vysvěcena byla dne 14. září 1886 vikářem P. Janem Dubnem z Nezamyslic. Mši svatou sloužil sušický děkan P. Jan Thurnvald. Téhož roku posvětil křížovou cestu kvardián kapucínů P. Tibercius Vyskočil. Tato křížová cesta se dnes nachází v děkanském kostele sv. Václava v Sušici.

Od tohoto roku se také v kapli konaly každoroční poutě. Při kapli bylo zřízeno i místo zámeckého kaplana, který sloužil bohoslužby pro veřejnost a spravoval zámeckou knihovnu. Dne 19. června 1908 hrabě Chotek zámek i s kaplí bezplatně převedl na Kongregaci bratří Nejsvětější svátosti oltářní (petriny) v Českých Budějovicích za přítomnosti superiora Skarpíška a

biskupa Hůlky. V kapli na tuto událost upomíná nápisová mramorová deska. Vymínil si za to doživotní bydlení v zámku. Hodnota statku byla v té době jeden milion. Podmínkou daru také bylo, že tam bude zbudován útulek pro sirotky.

Posléze 4. listopadu 1950 se kaple pro konání veřejných bohoslužeb uzavřela a celý volšovský zámek zabrala armáda a místní měli hodinu na to, aby vynesli zařízení kaple. To se podařilo za asistence

P. Alfonse Čapského z Petrovic. Kaple poté sloužila armádě jako tělocvična, po převzetí zámku Státními statky v ní byla odchovna drobného hospodářského zvířectva a později dokonce skladiště uhlí a dřeva...

Po roce 1989 se začalo usilovat o obnovu poškozené kaple. Iniciativou Josefa Löffelmanna z Volšov vznikla petice, v níž 53 obyvatel Volšov vyjádřilo přání navrátit kapli původnímu účelu. V polovině roku 1994 se tedy občané Volšov pod vedením manželů Löffelmannových pustili do oprav, které byly dokončeny v roce 1995. Opravenou kapli vysvětil 16. září 1995 tehdejší generální vikář českobudějovické diecéze Mons. Václav Dvořák spolu s tehdejším administrátorem sušické farnosti P. Janem Kotálem a zástupcem kongregace petrinů P. Kobzou. Ten drží v ruce Ostatkový kříž (viz obrázek).

U kaple stojí kříž. Jde o původní náhrobek hraběte Ferdinanda Chotka ze sušického hřbitova, kde byl pochován 17.7.1913. Po zrušení hrobu byl kříž v září 1995 usazen před kaplí. 1. září 2004 do kaple věnoval pan Karel Rendl z Volšov křížovou cestu jako dík Bohu za přežití náletu v Drážďanech v únoru 1945, kde byl totálně nasazen. V kapli se koná vždy jednou měsíčně v pondělí mše svatá, popř. bohoslužba slova (mimo letních prázdnin) a poutní mše svatá na svátek Povýšení sv. Kříže.

Příště: Volšovy - kaplička na Stammbergu.

Václav Pikeš

ZASE MŮŽETE PROŽÍT „NOC NA ANDĚLÍČKU“

V rámci sušické pouti se minulý rok poprvé konala akce zvaná „Noc na Andělíčku“. Záměrem pořadatele bylo zpřístupnit toto nádherné místo v nezvyklou dobu. Měla velký ohlas, a proto nejspíš kulturní komise města vybrala a finančně podpořila tento projekt i letos, kdy má rozšířenou podobu. Noc na Andělíčku mohou návštěvníci prožít v tomhle létě osmkrát, a to tři první pátky v červenci, všechny pátky v srpnu a v pátek o sušické pouti, a to vždy od 19 hod.

Program bude velmi rozmanitý. V pátek 3. 7. Sušici navštíví kapela T'N'T z Prahy, která je známá svými aranžmá spirituálů a gospelových songů. Další pátek, 10. 7. se rozezní španělské tóny kytar skupiny Los Gitanos Rubios, která přinese do Sušice flamenco. Milovníci klasické hudby s četbou z knihy Píseň písní si v pátek 17. 7. jistě vychutnají smyčcové Pellant Trio. Až z Paříže dorazí Gregoriánská schola, která povznesou duše přítomných blíže k Bohu a povede nás v modlitbě v pátek 7. 8. Skladatel a písničkář z Valašských Klobúk Filip Mana navštíví naše město o týden později, v pátek 14. 8., aby strávil „Noc na Andělíčku“. Dva následující pátky za sebou, tj. 21. 8. a 28. 8. zazní na

Andělíčku zpěv chval z úst resp. sboru KOS Lomnice a Křesťanské sbory Vimperk. Doporučené vstupné je 50 Kč.

Pro velký úspěch jsme si přáli, aby na sušické pouti v pátek opět zazněl krásný hlas Evy Henychové, která se doprovází na kytáře. Od 21 hod. převezme mikrofony pražská kapela Citová záležitost a rozjede srdce rozzíhající chvály. Uslyšíte i pravdivé příběhy lidí, jejichž životy byly radikálně změněny.

„Cyklus s názvem Noc na Andělíčku pořádáme nejen pro radost těla a ucha, ale také pro radost duše,“ říká známý

šumavský kněz P. Tomas van Zavrel a dodává: „Přál bych si, aby ti, kdo hledají odpovědi na svízelné otázky svých životů, našli útěchu. Setkávám se ve své službě často s lidmi, kteří mají zájem o Boha, ale nejsou schopni přijmout církev jako rodinu. Zvu všechny lidi, ale zejména tyto hledající duše. Neříkám, že znám všechny odpovědi, ale někdy stačí malé světlo naděje, aby na své cestě dokázali pokračovat dál.“

Po celou dobu pátečních programů bude možné si zapálit svíčku, světit své bolesti a strasti P. Tomasovi příp. dalším přímluvcům, kteří se za vás budou modlit. Můžete také přijít a poradit se o něčem, co máte na srdci; naleznete tu naslouchající ucho a otevřenou náruč pro to, co Vás tíží. Zároveň je příležitost přistoupit k duchovnímu rozhovoru nebo ke zpovědi. Duchovní podporu zajišťuje římskokatolická farnost Sušice a členové sušického sboru církev Bratrské. Nenechte si tyto večery ujít a přijďte se kulturně a duchovně nabít na tomto nádherném místě. Slibuji Vám, že nebudete zklamáni.

Helena Pekárková

S MARIÍ A JEŽÍŠEM NA SVATBĚ

Když jsme v sobotu ráno odjízděli na dětskou vikariátní pouť na Lomci, jen stěží jsme odhadovali, co nás na této pouti s mottem: „S Marií a Ježíšem na svatbě“ všechno čeká.

Po příjezdu do Libějovic jsme, jako správní poutníci s korouhvemi v rukách, vyrazili po krásné cestě na asi 2 km vzdálený Lomec. Při putování nás doprovázela Panna Maria, která nám pověděla několik příběhů ze života Ježíše.

Při mši svaté u venkovního oltáře jsme, ozdobeni myrtou jako svatebčané, vyslechli při evangeliu příběh – jak jinak – ze svatby v Káně galilejské. A po mši začala opravdová svatební hostina. Na svátečně nazdobené tabuli nechybělo víno (i když dětské, tak určitě stejně dobré jako v Káně galilejské), koláčky a spousta dalších dobrot. Svatební atmosféru umocnila i „opravdová“ svatba, které jsme mohli zpovzdálí přihlížet.

Odpoledne nám uteklo ještě rychleji, protože to už na nás čekalo soutěžení. A k tomu,

jak známo, se děti nenechají dvakrát pobízet. Zpívalo se, skákalo, skládalo, poznávalo i doplňovalo.

Celou pouť zakončila májová pobožnost v Lomeckém kostele, kde byla vystavena i papírová monstrance, kterou jsme společně vyrobili. Nezapomněli jsme si také prohlédnout hlavní oltář, zmenšenou napodobeninu Berniniho papežského oltáře u sv. Petra v Římě.

Při loučení s Lomcem se nad našimi hlavami vznesl dron, aby všechny poutníky zvětčil z ptačí perspektivy. A s prvními kapkami deště, s dárkem z poutního stánku v kapse a s krásnými zážitky v srdci jsme se vraceli domů. Děkujeme.

Marie Kostohryzová

S IKONAMI ZA SVATÝM OTCEM

V posledním květnovém týdnu se na pouť do Říma vydala skupinka věřících z římskokatolické farnosti v Kašperských Horách. Doprovázeli ji administrátor diecéze Mons. Adolf Pintíř, dále místní duchovní správce P. Tomas van Zavrel a trvalí jáhni Jiří Voráček a Jan Pečený. Nebyla to poutní výprava zcela běžná. Účastníci totiž vzali s sebou dva svaté obrazy – ikony, které požehnal papež František na generální audienci 27. května na náměstí Svatého Petra. Jedná se o ikony Krista Pantokratora a Matky Boží, které na přání donátorů z místní farnosti vytvořil specializovaný malíř – ikonopisec Milan Lajčiak z Michalovců na východním Slovensku.

Zvláštní význam má obraz Bohorodičky, který je kopií slavného římského obrazu Salus Populi Romani – Ochránčyně

římského lidu. Římský originál, namalovaný na desce z cedrového dřeva, po staletí uchovávaný a uctíváný v římské bazilice Santa Maria Maggiore (Panny Marie Sněžné), patří k typu obrazu Bohorodičky Hodegetria „Vůdkyně na cestách“. Znárodnuje polopostavu Panny Marie s žehnajícím Ježíškem v náručí, oděnou do purpurově červené tuniky a tmavě modrého pláště. Zbožná tradice tuto ikonu řadí k obrazům, které prý podle živé předlohy namaloval sám evangelista Lukáš. Ve skutečnosti by se mohlo jednat o obraz pozdní antické tradice, jehož počátky patrně sahají až do 6. století. Jeho dnešní vzhled je výsledkem přemalování hlavně ze 13. století. Má se za to, že tento obraz byl svědkem důležité historické události pro nás Slované, kdy v roce 867 byly na oltář římské baziliky Panny Marie Sněžné položeny bohoslužebné knihy soluňských bratří Cyrila a Metoděje a papež Hadrián II. tak oficiálně schválil užívání staroslověnštiny jako bohoslužebného jazyka.

Ikona Salus Populi Romani se během staletí stala nejoblíbenějším mariánským obrazem římských papežů. O šíření kopií tohoto obrazu ve světě se od 16. století zasloužili především jezuité. Snad nejznámější je vyprávění o tom, že když roku 590, kdy v Římě řádila velká morová epidemie, uspořádal papež Řehoř Veliký procesí k bazilice a vyzvedl tam tento obraz. V tom okamžiku se nad Andělským hradem zjevil anděl, který zastrčil meč do pochvy a morová rána ustala. Z nejnovějších dějin ikony lze připomenout

skutečnost, že papež Jan Pavel II. věnoval kopii tohoto obrazu mládeži, aby spolu s velkým křížem Madona Salus Populi Romani doprovázela Světové dny mládeže. Velkým ctitelem Matky Boží z chrámu Santa Maria Maggiore je i současný papež František. Před obrazem Salus Populi Romani se dlouze modlil hned po svém zvolení papežem, kopie tohoto obrazu se často objevuje při jeho bohoslužbách.

Myšlenka pořízení ikon a pouti Šumavanů do Říma vychází ze skutečnosti, že Kašperské Hory jsou stále živým

poutním místem s poutním kostelem Panny Marie Sněžné, který zde byl v 19. století postaven podle římského příkladu baziliky Santa Maria Maggiore. Obě nové ikony pro Kašperské Hory, požehnané papežem Františkem, jsou duchovním a kulturním obohacením místa a okolního kraje. Místní farnosti i poutníkům budou připomínat úzkou spjatost naší církve s Římem a Svatým otcem. Putování na svatá místa přináší možnosti setkání s Bohem a lidmi, duchovní osvěžení i radost.

PhDr. Vladimír Horpeniak, Kašperské Hory

NĚCO PRO ZASMÁNÍ

"Pavlíku, nesmíš chodit tak často k sousedům, brzy by ses jim omrzel."

"Ale ne, maminko, zrovna dnes mi říkali, když jsem k nim přišel: Tys nám tu chyběl!"

CHYSTÁ SE

Ne 31. 5. 14.00 **Kochánov** – poutní mše sv.

Čt 4. 6. **slavnost Těla a Krve Páně** – 18.00 „Andělíček“;
Lomec s P. Tomasem (autobus)

Pá 5. 6. 18.00 Praha, velký sál Lucerny: **koncert chval** –
Martin Smith (autobus)

Ne 7. 6. 9.00 děkanský kostel Sušice: **první sv. přijímání dětí** (ranní mše sv. nebude)
11.15 Kolinec: **první sv. přijímání dětí**

13.50 ČT2 **Cesty víry: Deník faráře** – Proměny života Tomase van Zavrela

14.00 kostel sv. Vintíře D. Voda: poutní mše sv. - **P. Prokop Siostrzonek, OSB**

So 13. 6. 9.30 Č. Budějovice: **biskupské svěcení mons. Vlastimila Kročila** (autobus)

15.00 Ktiš: 20. výročí Diecézního centra života mládeže Ktiš

Ne 14. 6. 9.00 Sušice: **křest Ladislava Krále a jeho dcery Elišky**

15.30 **Lenka Filipová na Mouřenci** – koncert

Pá 19. 6. 19.00 klášter: **večer chval**

So 20. 6. **svatby** na Andělíčku: 11.00 Vít Binder a Markéta Puchtová

13.00 Josef Jindra a Dagmar Valdmanová z Kolinec

Ne 21. 6. 10.30 klášter: **setkání rodin**

Čt 25. 6. 18.00 Andělíček: mše sv. na závěr školního roku

So 27. 6. 9.30 katedrála České Budějovice: **kněžské svěcení** – Pavel Němec

16.00 **Andělské tóny na Andělíčku** – koncert ZUŠ a divadlo ZŠ TGM

Ne 28. 6. **poutní mše sv.:** 9.30 Budětice; 10.30 Petrovice; 11.15 Mlázovy

Vydává Římskokatolická farnost Sušice, Bašta 54, 342 01 Sušice, tel. 376 523 368

e-mail: farnostsusice@seznam.cz ; <http://www.sumavanet.cz/farnostsusice>

Redaktor: Bc. Jiří Kopelent, e-mail: jirkakopelent@seznam.cz ;

případné příspěvky pošlete do 19. 6. (uzávěrka dalšího čísla)

SPOLEČNĚ NA BISKUPSKÉ SVĚCENÍ DO ČESKÝCH BUDĚJOVIC

SOBOTA 13. ČERVNA 2015

Milí farníci,
zvu Vás na biskupské svěcení našeho nového českobudějovického biskupa
Mons. ThDr. Vlastimila Kročila, Ph.D.
Na společnou cestu s Vámi se těší a ze srdce žehná

P. Václav Hes

PROGRAM CESTY:

- 7.00** odjezd zájezdovým autobusem od děkanského kostela sv. Václava v Sušici
- 9.30** biskupské svěcení v katedrále sv. Mikuláše v Českých Budějovicích
- 12.00** společný oběd v hostinci U Tří sedláků (4 min pěšky od katedrály)
- 14.00** ZOO Ohrada Hluboká nad Vltavou (nejkrásnější ZOO v naší diecézi)
- 17.30** návrat do Sušice

CENA:

Dospělí 350,- Kč (sponzoři libovolně více)

Děti a studenti 150,- Kč

Přihlášky v sakristii děkanského kostela do naplnění autobusu nebo do 7. června 2015!